

30.1.2013

PRANEŠIMAS NARIAMS

Tema: Peticija Nr. 0195/2011 dėl Segarra-Garrigues kanalo Leridoje drėkinimo projekto, kurią pateikė Ispanijos pilietis Baudilio Ros Prat Katalonijos žemės ūkio instituto „San Isidro“ (isp. Instituto agrícola catalán de San Isidro) vardu

1. Peticijos santrauka

Peticijos pateikėjas, atstovaujantis Leridos ūkininkams ir gyvulių augintojams, remia Segarra-Garrigues kanalo drėkinimo projektą, laikomą visuotinės svarbos projektu, kurį įgyvendinus bus galima drėkinti 70 000 hektarų sausos žemės plotą taip suteikiant naudą 17 000 teisė į vandenį turinčių asmenų. Tačiau šiuo metu įgyvendinti šiuo projektu siekiamą tikslą trukdo Katalonijos autonominės valdžios pareiškimai, kuriuose nurodyta, kad 42 000 hektarų priklauso specialiai paukščių apsaugos teritorijai arba tinklui „Natura 2000“, todėl šias teritorijas drėkinti uždrausta; tai prieštarauja drėkinimo projektui, kuriam įgyvendinti bus galima panaudoti tik pusę iš pradžių numatyto ploto, taip patiriant ekonominę ir socialinę žalą, kuri, peticijos pateikėjo nuomone, yra didesnė už naudą aplinkai.

2. Priimtumas

Paskelbta priimtina 2011 m. gegužės 24 d. Komisijos buvo paprašyta suteikti informaciją (pagal Darbo tvarkos taisyklių 202 straipsnio 6 dalį).

3. Komisijos atsakymas, gautas 2011 m. spalio 26 d.

„Komisijos tarnybos nurodo, kad veiksmai, vykdomi iš pradžių numatytoje drėkinimo teritorijoje, susijusioje su peticijos pateikėjo minimu projektu, suderinti taikant vienas po kito priimtus Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimus: 2007 m. birželio 28 d. sprendimą byloje C-235/04 ir 2007 m. gruodžio 18 d. sprendimą byloje C-186/06.

Todėl pažymėtina, kad kompetentingos Ispanijos institucijos peticijos pateikėjo nurodytą

priemonių ėmėsi paskelbus du minėtus Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimus, kad būtų laikomasi ES aplinkos teisės.

Tai reiškia, kad peticijoje minimam projektui „Segarra-Garrigues kanalo drėkinimas“ Bendrijos finansavimas iš Sanglaudos fondo ir iš Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) nebuvo skirtas.

Tačiau Komisija 2010 m. gavo prašymą skirti Bendrijos bendrą finansavimą projektui, pavadintam „*Abastecimiento desde el Canal de Segarra-Garrigues (Lleida)*“ („Vandens tiekimas iš Segarra-Garrigues kanalo (Lerida)“). Šį prašymą pateikė Ispanijos institucijos ir jis patenka tarp Sanglaudos fondo ir ERPF programos (2007–2013 m.) prioritetų. Projekto tikslas – pastatyti iš Segarra-Garrigues kanalo tiekiamo geriamojo vandens tinklo infrastruktūrą, kuria naudotųsi 43 savivaldybės, esančios Katalonijos regiono L'Anojos, La Conca del Barberà, La Segarra ir L'Urgell teritorijose (isp. comarques). Atitinkamose teritorijose gyvena 62 597 gyventojai.

Naudojantis šios sistemos infrastruktūra vanduo iš Segarra-Garrigues kanalo, esančio netoli Les Pallargues savivaldybės, būtų tiekiamas iki geriamojo vandens valymo stoties, esančios Ratera savivaldybėje. Šios stoties įrenginius numatoma plėsti, kad per metus būtų galima išvalyti 8 Hm³ vandens. Iš skirstomojo tinklo numatoma nutiesti vandentiekio magistralę, iš kurios į vandenį gaunančias savivaldybes taip pat bus nutiesti mažesni vamzdžiai. Pagal projektą taip pat numatoma išilgai vamzdžių įrengti dešimt vandens siurblių ir penkias reguliuojamas saugyklas. Taip pat numatyta įrengti elektros linijas ir įrenginių automatizavimo bei kontrolės įrangą ir imtis su poveikiu aplinkai susijusių taisomųjų veikslių. Numatytas pagrindinio tinklo ilgis – 48,9 km, antrinio tinklo ilgis – 64,2 km.

2011 m. balandžio 26 d. kompetentingos institucijos Komisijai pateikė jos prašytą papildomą informaciją, kad būtų tęsiama projekto tyrimo procedūra. Šiuo metu vykdomas paskutinis tiekimo projekto tyrimo etapas (rengiamas sprendimo projektas) prieš Komisijai priimant sprendimą. Sprendimas būtų priimtas dėl 15 500 000 EUR Bendrijos pagalbos (reikalavimus atitinkančios projekto sąnaudos – 31 310 601 EUR).

Ispanijos institucijos, atsakingos už prašymo Komisijai pateikimą, patvirtino, kad oficialiai ir sąvokų požiūriu projektas „Vandens tiekimas iš Segarra-Garrigues kanalo“ ir projektas „Segarra-Garrigues kanalo drėkinimas“ yra nepriklausomi vienas nuo kito.

Išvada

Komisijos tarnybos mano, kad peticijos pateikėjo prašymas susijęs su projektu „Segarra-Garrigues kanalo drėkinimas“, o ne su projektu „Vandens tiekimas iš Segarra-Garrigues kanalo (Lerida)“, kuris pateiktas Komisijai ir šiuo metu nagrinėjamas.

Ispanijos institucijos patvirtino, kad ir oficialiai, ir sąvokų požiūriu abu projektai yra nepriklausomi vienas nuo kito. Jų teigimu, abu projektai parengti atskirai ir jiems taikyta atskira procedūra.

Komisija patvirtina, kad kompetentingos institucijos, priskirdamos teritorijas specialioms paukščių apsaugos teritorijoms ir imdamosi priemonių minėtose teritorijose, įgyvendino Teisingumo Teismo sprendimus; Komisija nemato kliūčių tęsti antrojo projekto („Vandens

tiekimu iš Segarra-Garrigues kanalo (Lerida) projektas“) tyrimo procedūrą, kurią baigus prašoma pagalba gali būti suteikta.

Remiantis iš Ispanijos institucijų gauta informacija, projektui „Segarra-Garrigues kanalo drėkinimas“ iš viso skirta 5 971 013,15 EUR viešojo finansavimo lėšų, iš kurių 2 369 325,56 EUR – iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF).“

4. Komisijos atsakymas (REV), gautas 2013 m. sausio 30 d.

„Po to, kai pateikė ankstesnį pranešimą ir 2012 m. kovo mėn. įvykus Peticijų komiteto posėdžiui, Komisijos tarnybos norėtų pateikti papildomų komentarų, visų pirma dėl tinklo „Natura 2000“ teritorijų klasifikavimo.

Pagal Paukščių direktyvą valstybės narės privalo nustatyti ir įsteigti paukščių apsaugai pagal kiekį ir dydį tinkamiausias specialias apsaugos teritorijas ir apibrėžti jų ribas, atsižvelgdamos į šių rūšių apsaugos reikalavimus geografiniame jūros ir sausumos plote, kuriame taikoma ši direktyva.

Komisija primena, kad apibrėžti tinkamiausias teritorijas, kurios galėtų būti klasifikuojamos kaip specialios apsaugos teritorijos, galima tik remiantis ornitologiniais kriterijais, pavyzdžiui, nustatytais Paukščių direktyvos 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse. Taigi valstybės narės turi suteikti specialios apsaugos teritorijoms teisinį apsaugos statusą, visų pirma galintį užtikrinti I priede minimų paukščių rūšių išlikimą ir veisimąsi bei I priede nurodytų nuolat aptinkamų migruojančių rūšių veisimąsi, šėrimąsi ir žiemojimą.

Atrinkdamos ir nustatydamos specialių apsaugos teritorijų ribas, valstybės narės negali atsižvelgti į 2 straipsnyje nurodytus ekonominio pobūdžio reikalavimus, jos negali to daryti net remdamosi viršesniu už paukščių apsaugos direktyvoje nurodytą ekologijos tikslą atitinkantį interesą bendruoju interesu.

Kaip ir dėl bet kokio kito administracinio akto, dėl sprendimo dėl specialių apsaugos teritorijų klasifikavimo galima kreiptis į nacionalinį teismą.“